

Arrest

nr. 262 753 van 21 oktober 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 15 juli 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 22 juni 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 20 juli 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die loco advocaat I. ROOX als bewindvoerder van advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 januari 2021 diende verzoekster voor de derde maal een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart als "*ander familielid*" van een burger van de Unie. Verzoekster wenste meer bepaald haar in België verblijvende Slovaakse feitelijke partner te vervoegen.

1.2. Op 22 juni 2021 treft verweerder een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze bijlage 20 wordt thans bestreden en luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1931 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 09.01 2021 werd ingediend door

Naam: [K.]

Voorna(a)m(en): [D.]

Nationaliteit :Turkije

Geboortedatum [...] 1974

Geboorteplaats Mut

(...)

om de volgende reden geweigerd

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie

Betrokkene vroeg op 09 01 2021 voor de derde maal gezinshereniging aan met haar aangehaalde feitelijke partner zijnde M.P.van Slovaakse nationaliteit (...) op basis van artikel 47/1 1° van de wet van 15 12 1980

Artikel 47/3 van de wet van 15 12 1980 stelt dat de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1° moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die ZIJ willen begeleiden of bij wie ZIJ zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie

Volgende documenten worden voorgelegd ter staving van de aangehaalde relatie

- Verklaringen vanwege derden echter gezien het gesolliciteerd karakter van verklaringen op eer met kunnen worden uitgesloten en de inhoud van deze verklaringen niet wordt gestaafd door overige objectieve stukken kunnen verklaringen met in overweging genomen worden als afdoende bewijs van de aangehaalde feitelijke relatie tussen betrokkene en de referentiepersoon*
- Foto s vanaf februari 2020*

Uit het geheel van de beschikbare gegevens en de vorige aanvragen kan enkel met zekerheid opgemaakt worden dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar kennen sedert januari 2020 Echter leute' elkaar kennen s geen afdoende bewijs dat beiden ook een relatie met elkaar hadden sinds deze datum

Op basis van de voorgelegde stukken is zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen als het aangehaalde duurzame karakter ervan onvoldoende bewezen Indien betrokkene zoals ZIJ voorhoudt werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon kan van haar redelijkerwijze worden aangenomen dat ZIJ meer overtuigende stukken kan voorleggen Aan de hand van de beschikbare gegevens kan niet vastgesteld worden wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen of zij gedurende een bepaalde periode voorde aankomst van betrokkene in België reeds intensief en regelmatig contact onderhielden of zij elkaar familie en vrienden kennen

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkene en de referentiepersoon niet meer op hetzelfde adres woonachtig zijn Op 05 02 2021 amper een maand na de huidige aanvraag gezinshereniging is de referentiepersoon afgeschreven naar een ander adres Het duurzaam karakter van de relatie is hiermee niet bewezen

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden van artikel 47/1 1' van de wet van 15 12 1980 Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt tevens dat zij buiten het toepassingsgebied van artikel 47/1 1; van de wet van 15 12 1980 valt

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen Wettelijke basis artikel 7§1 2" van de wet van 15 12 1980 legaal verblijf in België is verstreken

Hierbij wordt art 74/13 van de wet van 15 12 1980 wel degelijk in overweging genomen Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake evenmin van een probleem betreffende de gezondheid

van betrokkene Verder wat het gezins- en familieleven betreft het bevel is het logische gevolg van het met voldoen aan de verblijfsvoorwaarden Indien het lang verblijf met kan warden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven wat hier het geval is is een bevel het enige alternatief Het duurzame karakter van de aangehaalde feitelijke relatie werd met afdoende aangetoond Het staat beiden vrij zich elders te vestigen alwaar ZIJ legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun contacten zo in te richten dat de referentiepersoon in België verblijft en betrokkene een andere verblijfplaats kiest Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoekster op: “Schending van de artikelen 47/1, 1°, 47/3, §1 en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 houdende de motivering van bestuursakten, Schending van het artikel 52 van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, Schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.”

Zij betoogt als volgt:

“Verzoeker diende op 09.01.2021, in de hoedanigheid van feitelijke partner, voor de derde maal een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart. Hij beriep er zich aldus op verblijfsgerechtigd te zijn zoals bedoeld in artikel 47/1 en 47/3 van de Vreemdelingenwet:

“Art. 47/1. Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd:

1 ° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, §2,2

“Art. 47/3. [1 § 1. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1,1 °, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.

Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.

Dat verzoeker echter dd. 10.07.2021 een beslissing ontving, waarbij het verblijf van meer dan drie maanden werd geweigerd met bevel om het grondgebied te verlaten.

De verwerende partij weigerde in casu het verblijf van meer dan drie maanden aan verzoekende partij omdat hij niet zou voldoen aan de vereiste voorwaarden, waarbij zij erop wijst dat verzoeker de voorgehouden affectieve partnerrelatie als het aangehaalde duurzame karakter ervan onvoldoende heeft bewezen.

Dat de motivering geenszins aanvaard kan worden.

Verzoeker en zijn partner hebben weldegelijk een relatie met een duurzaam karakter. Het duurzaam karakter mag immers bewezen worden met elk passend middel. In de vreemdelingenwet is bovendien niet omschreven wanneer sprake is van een duurzame relatie.

Er werd op geen enkele manier gemotiveerd waarom de bijgebrachte stukken als onvoldoende werden geacht om het duurzaam karakter van hun relatie aan te tonen. De getuigenverklaringen en de foto's vanaf begin 2020 kunnen weldegelijk beschouwd worden als een bewijs van een duurzame relatie tussen verzoeker en zijn partner.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoeien op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31).'

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Verwerende partij kan aldus niet op grond van de door haar gegeven motieven tot de conclusie komen dat niet voldaan is aan de vereiste voorwaarden van artikel 47/1 van de vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging."

2.2. De Raad leest in het betoog ter ondersteuning van het enig middel geen uitleg aangaande de wijze waarop artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen werden geschonden door de bestreden bijlage 20.

Deze onderdelen van het middel zijn dan ook onontvankelijk.

2.3. Uit de bijlage 20 blijkt duidelijk dat ze de juridische en feitelijke motieven bevat ter ondersteuning van de beslissing tot weigering van verblijf. Deze vaststelling geldt ook voor de bevelscomponent. Verzoeksters betoogt dat er op geen enkele manier wordt gemotiveerd waarom de door haar bijgebrachte stukken niet volstaan om het duurzaam karakter van de relatie aan te tonen mist manifest feitelijke grondslag. Verzoekster toont niet aan dat de motieven van de bijlage 20 haar niet toelaten om zich erop te verdedigen, wat de doelstelling is van de formele motiveringsplicht zoals besloten in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen.

Een schending van de formele motiveringplicht blijkt dan ook niet.

2.4. Uit de bijlage 20 blijkt nergens dat verweerder ontkent dat verzoekster het duurzaam karakter van haar relatie mag bewijzen met elk passend middel.

2.5. In de bestreden beslissing kan worden gelezen waarom verweerder de door verzoekster overgemaakte getuigenverklaringen en foto's niet aanvaardt. Door te benadrukken dat het "wel degelijk" om een duurzame relatie gaat en dat de overgemaakte stukken "wel degelijk" een bewijs hiervan zijn, kan verzoekster de door verweerder gedane beoordeling ervan niet aan het wankelen brengen. Verzoekster doet niet meer dan haar eigen visie op haar zaak te ventileren, maar hiermee toont ze niet aan dat verweerder een incorrecte beoordeling van haar zaak heeft gemaakt of kennelijk onredelijk of onzorgvuldig heeft gehandeld of in strijd met de artikelen 47/1, 1° of 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet. De afsluitende theoretische beschouwingen over de zorgvuldigheidsplicht en de overtuiging dat de motieven van de bestreden beslissing niet deugen, tonen dit evenmin aan.

Het enig middel is derhalve, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA